

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).]

Så den side af sagen behøver vi ikke at fordybe os meget i her.

Samtidig understreger jeg, at lovforslaget kun løser en enkelt side af landbrugets problemer. Der skal nu hurtigt forhandles videre mellem landbruget og regeringen om øvrige spørgsmål, og jeg udtrykker håb om, at man snart kan finde frem til en rimelig løsning, der kan kaste en smule solstrejf ind over et erhverv, hvor mismod breder sig og allerede har sat sig tydelige spor i investeringer og i produktion.

Erik Hansen (Ålborg amt): Ingen ønsker vist på noget tidspunkt — og jeg tror, jeg kan tage alle partier her i det høje ting med — at gribe ind i arbejdsmarkedets forhandlinger. Men situationer som den foreliggende, hvor en overenskomst er udløbet pr. 1. april, kan nødvendiggøre, at man foretager sig ting, som man egentlig helst er fri for. Vi står nu i den situation, at forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter er brudt sammen, og selv med en energisk bistand fra forligsmanden har et resultat ikke kunnet opnås. Statens forligsmand har måttet give op, og vi må nu erkende, at en landsomfattende arbejdskonflikt inden for landbrugsområdet står for døren.

Alle ved, både i tinget og ude omkring i landet, at når det drejer sig om en konflikt på landbrugsområdet, så må vi betragte det med den største alvor. Netop dette område er jo nu engang omgærdet med bestemte følelser, som madvarer nu engang er. Vi må her også gøre os klart, at der i høj grad er tale om, at en tredje part er med i sagen, en tredje part, der i høj grad bliver påvirket af, at en konflikt kan udarte mellem de to øvrige parter.

Om en sådan konflikt går i gang og får lov til at løbe, vil det ikke alene betyde et betydeligt økonomisk tab for landet — det betyder økonomisk tab, når eksporten af landbrugsvarer ikke når frem til de markeder, de skal afsættes på — i den periode, konflikten løber i, men det vil også komme til at betyde, at markeder, der er vundet med stor indsats fra erhvervenes side, kan blive beskåret eller gå tabt. Vi står jo for landbruget desværre i den situation, at der er lande nok, som producerer landbrugsvarer, og som er villige til at gå ind på vore

markeder. Også det skal med i overvejelserne, når vi betragter denne sag.

Når man taler om indgreb og man taler om, at ikke mange er begejstret for at foretage dem, så skal vi nok alligevel kaste et blik tilbage over skulderen og erkende, at man forholdsvis tit har foretaget indgreb over for arbejdsmarkedets parter, når folketinget fandt det nødvendigt.

Jeg kan — i øvrigt i lighed med de tidligere ordførere for henholdsvis det konservative folkeparti og venstre — ikke lade være med at minde hr. Erling Dinesen om, at det jo for ham er gamle, trådte stier. Det var socialdemokratiet, der 11 gange i en periode fra begyndelsen af halvtredserne og til 1968 foretog indgreb på arbejdsmarkedet. Det sluttede ganske vist meget hårdt i maj måned 1968, da vi havde konflikten inden for søfarten mellem styrmænd og radiotelegrafister på den ene og rederierne på den anden side. Men det står i hvert fald klart — vist for alle — at det, man her foretager sig, kan ikke være noget, som hr. Erling Dinesen er ukendt med; han er kendt med det håndværk.

Alle kredse i landet erkender, at landbruget har særlige afsætningsvanskeligheder. Erkendelsen af disse vanskeligheder var baggrunden for regeringens tilsagn om en særlig støtte til landbruget på 50 mill. kr. årligt for at klare en lønstigning til landbrugets medarbejdere i lighed med det øvrige arbejdsmarked. Nu blev det desværre ikke til en overenskomst, hvilket meget stærkt må beklages, og en lovgivning til at hjælpe parterne frem til en løsning er nødvendig.

Det lovforslag, som nu foreligger, går ud på at nedsætte et fællesudvalg bestående af tre fra lønmodtagerside og tre fra arbejdsgiverorganisationernes side plus en formand. Jeg vil gerne gøre den bemærkning vedrørende dette fællesudvalg, at her får man jo ikke et udvalg, som ensidigt står på den ene eller den anden side, men virkelig et fællesudvalg, som kan drøfte problemerne igennem, hvor begge parter er til stede ved forhandlingerne, hvor begge parter er med til at træffe en afgørelse. Jeg tror, det er en vældig god form, man her har fundet frem til, og jeg vil gerne understrege, at her er begge parter med.

Ifølge det, der har været fremme i pres-